

Doğayı Küstürmeyelim

Nur Hasret KARABAŞ
7/D
Azmi Ertuğrul İlköğretim Okulu

İnsanlar eskiden çevreyi koruyor ve yaşadıkları gezegenin değerini biliyorlardı. Havayı kirletmiyor, su kaynaklarından bilinçsizce yararlanmıyorlardı, yaşadıkları bölgenin ikliminden memnunlardı. Fakat dünya zamanla yaşanamaz bir hâl aldı. İnsanlar artık çevreyi kirletiyor, doğal kaynakları yok ediyordu. Yaşadıkları kirli dünya onları korkutmuyor, hiç tedirgin etmiyordu. Çevredeki hayvanlar ve bitkiler giderek azaldı. İklim şartları bozuldu. Eskiden mavi olan havanın yerini gri bulutlar aldı. Denizler çöplerle, teneke kutularıyla doldu. Bu nedenle insanların su kaynakları azaldı. Susuzluk sorunları ortaya çıktı. İnsanlar bütün bu olanlara aldırılmıyor, bilinçsizce çevreyi kirletmeye devam ediyorlardı. Doğal denge gittikçe bozuldu.

Dünyanın içinde bulunduğu bu kötü halinden hava, iklim ve su hiç hoşlanmıyordu. Kendi aralarında toplantı yaparak insanlara büyük bir ceza vermeyi düşündüler. Düşünüp taşınıp, uzun uzun konuştuktan sonra görevlerinden istifa etmeye karar verdiler.

Hava -Eskiden insanların "ah! çok güzel temiz hava" demesi beni çok memnun ediyordu. Bir gün gri ve kirli olacağını hiç düşünmemiştim. Artık bütün görevlerimden istifa ediyorum, dedi. Ardından su ve iklimde görevlerinden ayrıldılar. Hava gittikçe kirlendi. İnsanlar nefes alamaz oldular. Birçok insan astıma yakalandı. Su ise iyice azaldı. Artık muslukların hiçbirinden su akmaz oldu. Irmaklar ve barajlar, denizlere göç etti. İnsanlar denizleri de kirlettiği için yine sudan yararlanamadılar. Salgın hastalıklara yakalandılar. Nesilleri tükenme noktasına geldi; Ama doğanın onlara küstüğünü anlayamadılar.

İklim ise sürekli değişiyordu. Hava bir gün sıcak, bir gün soğuk oluyordu. Hava farklılıklarından dolayı insanlar öldürücü gripere yakalandılar. İklimin bozulmasıyla Meteoroloji Uzmanları hava durumlarını tespit edemez hale gelmişti.

Yağmur yağarken birden bulutlar gökyüzünü terk ediyor, güneş açacakken gökyüzünü kara bulutlar kaplıyordu. Uzmanlar buna bir anlam veremiyordu. Aradan seneler geçti. Mavi gezegen denilen dünya adete gri bir gezegene dönüşmüştü. Yemyeşil ormanların, pırıl pırıl gökyüzünün, masmavi denizlerin yerini şimdi kapkaranlık bir dünya almıştı. İnsanlar hiçbir zaman doğanın onlara küstüğünü anlayamadı.

"Hayır! Olamaz! Neden ?" diye bağıarak uyandı.

Doğa. Gözlerini açtığında penceresinden içeriye yansıyan ışığı görünce yerinden fırladı. "Neyse ki rüyaymış" dedi. Pencereye yaklaştı, perdeyi sonuna kadar çekti ve camı açtı. İçeri mis gibi çiçek kokuları girdi. Başını kaldırıp gökyüzüne baktı. Güneş pırıl pırıl parlıyordu masmavi gökyüzünde. "Allah'ım ne kadar şanslıyım" dedi.

Yarın sınıfta arkadaşlarına yapacağı konuşmasının konusunu bulmuştu işte. Bundan daha önemli ne olabilirdi ki. Hatta konuşmasının başlığını bile bulmuştu.

"Doğayı küstürmeyelim"